Joannis Dantisci soteria ad Sigismundum de Erberstain secretarium caes. majes. ded. Jacobo Spiegel. 1518.

LIBRARIÆ UNIVERS
IAGELL CRACOVI

¶Sum Regina auiū peto sidera, tuta trisulco
Fulmine & Arctoi fida ministra Iouis

Ad magnificū dn̄m Sigismū
dū de Erberstain, Equitē Auratū, Cōsilia
riū & Oratorē Inuictissimi Max
imiliani Cęsaris semp̄ Au
gusti, ad Serenissi
mū Sigismūdū
Polonię
Regē
&c̄
& magnū Moschorū
ducē.

Joannis Dantisci
Soteria.

¶IOANNES DANTISCVS. SERENISSIMI PO
lonie Regis &c̃. Secretarius, Preſtantiſſimo
dño Iacobo Spiegel Iuriũ Doctori,
& ſacratiſſimę Cęſareę maie-
ſtatis Secretario Salutẽ.

[illegible] aniſſime
[illegible] cum his
[illegible] ro me ſe-
[illegible] it, Quan-
[illegible] nt, vix di-
[illegible] a Moſcis
Magn [illegible] q̃s aurat⁹,
cõſilia [illegible] t rediſſet
dignã [illegible] caſionem
Soter [illegible] mihi erit
Agric [illegible] lebas me
as eſſe [illegible] ndignum
ratus, ꝓ tuis in me beneficijs, vt abſq; etiam exiguo
munuſculo ep̃la mea ad te proficiſceret̃. Tuũ igitur
erit, quo vultu cętera id genus ſcripta conſueuiſti,
Tumultuarios verſus excipe, & vbi aliq̃n oportuni-
tas dabitur, me Cęſareę Maieſtati, quę ꝓ ſua ſingula-
ri clęmentia, Patricia & equeſtri dignitate, Laureę p̃-
terea & Iuriũ faſcibus, me decorauit, vt ſupplicẽ atq;
auctoratũ Seruulũ, cõmendare. Ego hic tui, & erudi
tiſſimi dñi Iacobi de banniſſis, rerũ Sereniſſimi dñi
mei, vna tecũ in aula Cęſareę Maieſtatis ſtudioſiſſi-
mi, corã Regia maieſtate, coram omnibus Regni po
lonię primorib⁹, & pręſertim Reuerendiſſimo dño
Petro Thomicio Pręmiſlieñ pręſule, Vicecancella-
rio, honeſtiſſime memor eſſe ſoleo Vale & boni cõſu
le, Cracouię, iiij. Februarij. Anno dñi. M.D.XVIII.

¶SOTERIA.

SVnt Superi, Cęlūq; suo Rectore moueri
Quis nisi mentis inops, cernēs cōuexa negabit
Ætheris: hoc. tellus: aer: & pont⁹. & omē
Id quod viuit in his, & quod producit ex his.
Dirigitur, iusto positūq; sub ordine sistit.
Huic certe est ingēs hęc orbis machina curę
Qua genus humanū, genus & qua totū animantū
Vitali pariter vegetando vestit aura,
Omipotens sator ille hoim, rerūq; Creator,
Cuncta suo regit arbitrio. nil accidit vnq;
Quod nō ante diu voluit diuina volūtas.
Ille tibi Sigismūde dedit p tanta viarū
Interualla animū inuictū, quo semp in omnē
Euentū contra rerū discrimina mille,
Et casus varios iuisti pectore forti.
Hoc Equitē decet auratū. sunt talia verę
Milicię, nō quę rutilant insignia collo,
Talia nō aliter q̄ cū sudore parantur.
Amphitrioniades hęc gessit ad ardua ductus
Culmina virtutis. linquēs post terga petulcę
Fęda voluptatis, prorsus fugienda probatis
Castra viris, Iter esse reor quod litera profert
Pythagorę, vnde tui maiores stemmata primū
Sumpserūt, ex vi liquido cognois: & re
Elicitur, quid em̄ saxū designat honesti,
Virtutis siquidē culmen, Qui teq; tuosq; Erberstain.
Perpendit mores, & nuper strenua gesta,
Ille statim, & merito te illius dicet Alumnū,
Hoc aīaduertens Cęsar Romanus, in orbe Maximilia.
Primus post superos, nudę virtutis amator, Cesar Ro.
Te subito meritis Titulis. & honoribus auxit

Teq; suis postq; rediisset ab orbe Britanno
Prefecit contra venetos, vbi Marte secundo
Cum Comite ex Salmis strauisti fauste hostes
Vnde tibi Torquē, & fasces donauit Equestres,
Hinc te post varios habitos hinc inde labores
Rex dacie Ad Regem misit, qui Dania Regna Gothorꝝ
Olim dicta, regit, qualē te gesseris illic
Intrepido postq; congressus es ore, neganti
Pacta semel, late magni scit Cesaris aula.
Quanta mari passus, q; multa pericula terris
In reditu. quātūq; iterū discriminis, acres
Missus ad Heluecios, cū fluctibus obrutus esses
Pene lacus, longā si conor cūcta referre
Crescet in historiā, diuo pro Cesare semper
Om̄ia magnanimo pacienter corde tulisti,
Adiecit plus inde tibi nō victa fauoris
Cesarei virtus, accreuit & inde supellex
Dicior, & mentis generose industria maior,
Multa gerendarū rerūq; pericia & vsus.
Vnde feros cupiēs belli sedare tumultus
Inter Sarmatie Regē seuūq; Tyrannū
Moscorū Cesar, mediis in millibus vnū
Te solū offendit, cui tanta negotia soli
Crederet, expertus seruatā in rebus agendis
Cum probitate fidē, studia indefessa, profundi
Ingeniiq; tui vires, Rationis & alta
Sensa tue, simul & complura idiomata, dotes
Preterea innumeras animi, te misit ab oris
Vindelicis perpulcra Lici, magniq; ruentis
Littora danubii, piscosus vbi Istula lenes
Voluit aquas, vsq; ad Lituane dicia terre
Iugera. ibi Regem Sigismundū milite multo
Tendentem in Moscos, Orator gratus adisti.
Sigismund⁹ Qui te pro magno, magnū quo Cesarē amore
Rex polonie. Prosequitur, digno venientē excepit honore,
Et te Cesarea postq; de mente fuisset

Ingenue edoctus, per lata Borysthenis arua
Dimisit multo donatū munere, adusq;
Vastas Moscorꝝ terras, per deuia ductus
Et nemora, & siluas, & per tot lustra ferarū,
Perq; lacus, & per tot flumina, perq; paludes
Venisti tandē, lignorꝝ mole per amplū
Vrbem quo statuit, periuro pectore, Moscus.
Quot perpessus ibi torpentis tędia vitę,
Quot duros pariter casus, atq; inter eundum
Euentus subitos, discrimina multa, viarū
Anphractus varios, icōmoda, mille labores,
Quis referet, non parua Lici distancia habetur
Ad Thanaim, quam tu transisti sospes, ibidem
Multa expertus, agens mandata fideliter, in te
Nil penitus deerat, per te nihil esset omissum,
In fatis sed adhuc res hęret, Fataq; rebus
Iusticięq; viam faciēt, gens barbara noscet,
Nō cōsueta fidē, Superos, hoīesq; vereri
Perfidiā nūq; vindicta impune manere.
Quāuis īmotos, memoranda clade sub Orscha,
Se simulent vafri, tn̄ imo corde dolores
Abdere nō possunt, nō est magis vlla sub armis
Spes post hanc cladē, cur nō confligere nuper
Conclusi tot aquis, & putri conditi in vlua
Audebant/sat causa liquet/Sic vrsa recondit
Se penitis siluis fętu post terga relicto
Dū vidit venabula, dū magnāq; canū vim,
Quo, perculsa metu, noctes vigilando diesq;,
Nō ausa e latebris, sugendo accumbit in vngues,
Tempus erit, Superiq; dabunt, & rector olimpi,
Qui iustos, & iusticiā nō deserit vnq;,
Quo penas pro perfidia dabit improbus hostis,
Cūq; suis, quantū Lituana, polonaq; possunt
Agmina complicibus, misere experietur, adherent
His forsan quos relligio vetat alma, sed istis,
Si nō desistent, crimenq; sit graue Diuos

Orscha Castrū regiuz ad Borystenem sub quo quinq̄ginta millia Moschorum desiderabant

Ledere, & aduersus iuratũ tendere pactũ,
Exitus ipse feret. Post tandẽ tędia longa,
Et tot perplexus successus inter agendũ,
Longinquũ permensus iter, ꝑ lustra, ꝑ amnes,
Barbarie ex media nostris feliciter oris
Applicuisti, etem cũctis gratissimus hospes,
Te rex, te Regni proceres, te concio tota
Regnicolũ, lętis oculis, & pectore, saluũ
Aduenisse lubens gratatur, apercius vnde
Exciti, viden, affectus, in Cęsarẽ amorem
Regis testanť, cuius tu nomine pulcrum
Nomen habes, nec enim sine numĩe credo tonantis
Hoc fieri, pariter quod eodẽ noĩe haberis
Cũ Rege Orator, cũ quo spectacula nuper
Vidisti parilis, varia sub sorte, Duelli.
In quo Sambocius virtute aĩatus, honorẽ
Et vitã asseruit, pręstanti pectore, & ore
Intrepido, pedes amisso iam Sonipede, clarum
Egisset facinus, si nõ ablata fuisset
E medio hasta, tamẽ paruo mucrone sat actũ est
Et quia cõstanter. cõmissa negotia agendo
In tam longinqua, & dura regione fuisti,
Inter inhumanos mores, gentemq̃ ꝓphanam
Nullius fidei, detentus tempore longo.
Tot post ęrumnas, exanclatosq̃ labores,
Nõ ingratus erit tibi Rex, pro Cęsare rursus
Nil sibi vel durũ, nil difficile, atq̃ molestũ
Dum res, & ratio deposcet, in orbe, futurũ est.
Ipse ego te rediens etiã pauloante, Saluto,
A Batauis, vbi eram cum Cęsare, cũq̃ nepote
Illius, Hesperię qui Regna supba gubernat,
Interea quo liquisti tecta alta, profectus,
Diuitis Augustę, te non, ꝓcul ipse remotus,
Vidi, Nũc quid eñ potuit mihi gratius orbis
Visendumq̃ te cupienti ostendere dudum,
Hęc igitur quę pro reditu Soteria voui

Joãnes samboczki aulic⁹ Regis. Polo

Mosci

Dono tibi. faciles nō dedignare Camęnas,
Ad te pręcipiti cursu ꝓperanter euntes,
Pro reditu quę vota tuo promissa, precesq;
Thuraq; dissoluūt Superis, multūq; precantur
Vt redeas felix, & terq; quaterq; beatus
Vnde exiuisti Romani ad Cęsaris Aulā.
Si quis erit nostro magnus fortassis in ęuo
Meonides, fies Ithaco plus notus vlysse,
Tuq; hoīm varios mores, varios hoīesq;,
Multaq; vidisti vectus, ꝑ Regna, ꝑ vrbes,
Nō per lustra duo, sed per breue tpus, ad annū,
Materiā inde dabis Musis, campūq; patentem.
Ast ego ꝑpetuo qui te complector amore
O Equitū Sigismūde decus, conflata calore
Hęc subito, mecū siquidem retinere nequiui,
Da veniā paucis, tibi postea plura dabuntur,

¶ Ad eundē Epigramma.

☞ Quod cecini quondā Grinęę tristis in Æni
Littoribus, męstū carmē habere cupis
Quicquid id est, concedo libens, nec carmina solū
Hanc etiā, mecū si foret illa, darem.
Decreui tandē, quę quadret ducere vitam
Ætati, & castus, Relligiosa, sequi.
Est hoīm instabilis, fluxus, periturus, at ipse
In superos omi tpe durat amor,

☞ Ad Grinęam,

¶ Quam durę miseri sunt conditiōis Amantes
Qui nullas sedes, nec loca certa tenent
Nil datur ęternū, sed quo rapit impetus, illuc
Ambigui in dubijs pectora rebus agunt
Errant & raro placida statiōe fruunt,
Atq; alia ex alijs sub iuga amoris eūt
Hęc placuit danais, Lacijs hinc illa sub oris,
Hęc fuluis, niueis gratior illa comis

Aurea disposuit pulcrę hęc redimicula vittę
Moreꝗ germano. vel Ioue digna fuit
Sub gelido Arctoi placet altera siderę cęli,
Candentes superãs candida tota rosas
Deniꝗ quocũꝗ aduenıũt, terraꝗ, mariꝗ,
Hospitibus varius corda pererrat Amor.
Et dum iã tacitos inspirat subdolus ignes,
In longas iterũ cogit abire vias
Singula nũc misere dũ te Grinęa reliquo
Experior, vastũ carpere iussus iter
Quid magis excruciat ꝙ grata relinquere cepta,
Et spem, quę miseros sola in amore beat
Sic solet impastus viso lupus ire ab ouili,
Sic apis ex dulci flore repulsa volat
Decipitur siciens fugitiuis Tantalus vndis,
Et quod perpetuo poscit, habere nequit
Durior est mea sors, dũ desero męstus amatã,
Quę me prosequit̃, meꝗ tenere cupit
Auelli amplexu, nudis discedere ab vlnis,
Linquere tot risus, basia, furta, iocos
Absꝗ dolore quis hęc humano sanguine cretus,
Quis ve libens vnꝗ, qui ista reliquit, erit,
Inuitus nup te flens, mea vita, reliqui,
O animi mediũ, pręcipuũꝗ mei.
Strinxisti cupidis lachrimans mea colla lacertis,
Pressistiꝗ meũ pectus adusꝗ tuũ
Immaduere tuę roranti lumine Malę,
Nec minor in nostras decidit vnda genas.
Inuitus dextrę dextrã, de hinc labra labellis
Iunximus, & tristi diximus ore Vale
Iussa mei Regis tũc: & tũc Cęsaris arma
Execrabar, & hoc ire quod angor iter
Quam mallẽ illius. quẽ sparsa cruore necarunt
Lintea, vel sortẽ, fata ve dura, sequi
Nunquid abideus Iuuenis felicior est me
Quẽ ferus in patrio gurgite mersit Amor.

Hunc Hero eiectū miseranda in littore vidit,
Et se precipitē fortiter vlta, dedit
Ast ego qui terras, & tot maria alta, pererro,
Nescio qua veniet Mors regiōe mihi.
Pellor vt a tumidis foliū quod vertitur austris,
In nullaq; diu sede manere datur.
Nunc feror Æois, vbi phebus surgit ab vndis,
Nūc Tartessiacas rursus vbi intrat aquas,
Nūc iterū sęuis Nothus imbrifer vnde ꝓcellis,
Rursus vbi glacie, Parrhasis vrsa, riget
Quo mecūq; loco celsis vel in Alpibus abdo,
Conditus aut ima sim modo valle licet.
Circūseptus & his, qui culmine sidera tangunt
Montibus, inueniūt me mea fata tamen,
Si fugio ad Thanaim, magni vel ad hostia Nili,
Vel procul ad Gades, seu glaciale fretum.
Nusq; tuta quies, amor instat, agitq; latenter,
Et subit incensa, pectora nostra, face.
Nil magis admiror, q̄ cū sit cecus, & infans,
Quod me audet temere saxa per ista sequi,
Quid loquor ad summū potuit penetrare tonātē,
Nec tutus Pluto sub phlegetonte fuit,
Exarsit gelidis nans Ænnosigęus in vndis,
Admeti pauit, pulcer Apollo, greges,
Alcides neuit, gemuit Poliphemus in antris,
Æacides contra noluit ire Phriges.
Ingens imperiū Gnidius puer occupat orbis,
Et certas gestat, pectus ad oīe, manus.
Olim nil graue erat, Iuuenis dū feruidus, vltro
Quesiui Cyprię, mollia regna, Deę.
Inq; Papho sacra thura focis, Arisq; virentē
Mirthū, cūq; rosis lilia mixta dedi.
Nūc vigor ille abijt, sensim & mea tp̄a canis
Albescūt, ętas & mihi dura venit,
Ipse tamē (quāuis enitor vt impete paruo
Non vincar) mecū certat iniquus Amor

Insprug

Ille vt rideres limis persuasit ocellis
  Nuper, dū fueras e regiōe, mihi,
Ille tibi Charites, nitidosq; afflauit honores,
  Et quicquid pulcri tota decoris habes,
Ille meū pectus iaculis transfixit acutis.
  Victor &, hāc habeas, inde profectus, ait
Sic crucior, patiorq; graues in amore dolores,
  Inq; meo crudū pectore vulnus hiat.
Inter & hic certe dolor est vehementior omēs,
  Quod nō concepto debeo amore frui,
Cogor abire, morę necquicq; restat, eundum est,
  Quo sors, quo fatū, res dominiq; vocant.
Rhetęas Alpes, Athesim, pontēq; per Ænū,
  Męstus & inde domus tecta relinquo tuę,
Respicio post terga tamen paruę procul vrbis
  Menia, & vt redeā menia visa iubent,
Ter conatus erā Temonē vertere, terq;
  Obstiterat votis, res per agenda, meis.
O me infelicē pellor sic saucius a te,
  Languenti quis opē, Pharmaca quisue dabit,
Tu solo aspectu pręcordia lesa benigno,
  Et posses tactu reddere sana manus
Sed raperis, ꝓpere, rapiorq; miserrimus Euro
  Ocior, & nostri est nulla medela mali.
Nō mihi Phillirides, nec item prodesse Machaon,
  Nec poterit medice Delius auctor opis.
Non nisi te rursus videā sanabor, at illa
  Quando dies misero, quando erit illa dies.
Corpus abit solū, tibi mens animusq; coheret,
  Sensibus infixa est, sic tua forma meis
Felices igitur firmo qui vtūtur Amore,
  Durius incerto viuit Amante nihil.

¶ Ad Magnificũ dñm Sigiſmũdũ de Erberſtain Equitem Auratũ Conſiliariũ & Oratorẽ Inuictiſſimi Ceſaris Maximiliani, Ad victorioſiſſimũ Sigiſmũdũ Polonię Regẽ. &c̃, Et magnũ Moſchorꝝ ducẽ Rudolfi Agricolę iunioris poetę a Ceſare Laureati cõgratulatio.

PErpetuã virtꝰ, & facta illuſtria famã
Immeritis Sigiſmũde mori, nomenqꝫ perenne,
Ac incorruptos donant pręconis honores.
Pelidę Rhodius cecinit geſta incly(ta vates,
Quem fortunatũ dixit, Rhetea pererrãs
Culmina Alexander, Macedũ fortiſſimus Heros.
Thebarũ poſtqꝫ deſtruxit męnia, & altũ
Ilion ingreſſus, Troianaqꝫ pergama viſit
Inferiaſqꝫ viris ducibus, quos ſuſtulit acre
Bellũ vtrinqꝫ duo Troię per luſtra, parabat.
Nec paridis Cytharã imbellis dignatus, amantum
Qua rixas poſt raptũ Helenę cantare ſolebat
Perfidus in magnũ Menelaũ, perfidus hoſpes,
Idęus paſtor, iudex fatalis in omnẽ
Euentũ vite, quando Minoia quondam
Regna petit Rex Argiuorꝝ, Agamennone iuncto.
Magnanimo Heroi teſtudo placebat Achillis
Bellica Theſſalici, ſine quo Neptunia ſtarent
Laomedontiacę non diruta pergama Troię,
Ni congreſſus erat Troianus veſte patroclo
Ipſius vtenti, fallacibus Hector & armis
Quem, pius in fidũ comitẽ, ſuccenſus Achilles
Atqꝫ ira atqꝫ odio ſtygias penetrare paludes
Compulit, Iliacã ter circũ atrociter vrbem

Alexander captis Thebis Ilion ingreſſus.
paridis cythara.
teſtudo achillis.

Priami auriga. Mercuri⁹

Raptans, bissenis donec pater ipse diebus
Hunc ope Mercurij, magna mercede redemit.
Ille prius clara testudine sępe morantem
Sępe diem, curacꝫ animũ grauiore leuabat,

Chiron precept. achillis.

Optima Philyridę pręcepta, & martia regũ
Prelia cantando dubios bellicꝫ tumultos.
Hic amor, hęc eadem virtus cognata poetis
Res celebrare virũ magnas, pręclaracꝫ gesta
Scribere, & ĩmortale decus, laudemcꝫ venustis

Dantiscus.

Diuulgare modis, quod nũc Dantiscus ad vnguem
Factus homo Sigismũde facit, virtute tuorꝫ
Perspecta, Ingeniocꝫ tuo, Fratriscꝫ Georgij,

Bellũ Seruile Carnorũ. Stiriorũ & Charinthiorꝫ

Quo duce Carnioli pax est & candida quondam
Libertas data, quã ius (quod Staraprauda vocabãt)
Antiquũ propter, vulgus violare parabat
Vęsanũ, nulla ductũ ratione, furenscꝫ

Muera & Drauus pfluunt Stiriam.

Hic vbi piscosum Muerę, Drauicꝫ fluentũ
Vorticibus Sauus magnis magno impete currũt,
Donec Celeię comitatũ viderat, illic

Sauus in Carnioli.

Vndanti est similis Nilo lacus, ille per annũ
Ad lapidẽ crescit certo, certocꝫ recedit
Tempore, & exvndans vbi quondã fluxerat vnda
Piscibus omnigenis plenissima, rusticus illic
Et serit & subito metit, agros vbere fructu
Grammina pascit ouis, venatur callidus auceps
Et volucres, leporescꝫ simul, Postonia multũ
Sublimis iuxta aerijs munita superbe

Postonia castrũ Chersorũ vij. leucis a flumine sci Viti mare adriaticum intrãte in confinib⁹ Croatie

Męnibus a Cirkhnicz, qua stulta Georgius olim
Istius ignoti populi compresserat arma
Et libertatẽ patrię victricibus alis
Restituit, Cęsar quẽ Maximilianus abunde
Milicię claris insignibus extulit & te
Cęsar quo maius nil ingens sustinet orbis,
Nec melius, toto quẽ semper pectore & ore

Cesar Maxi.

O Equitũ Sigismũde decus, specimẽcꝫ tenebo

Siue Mesembriacū vagus erro ducar in orbem
Siue procul pergā Scythicas peregrinus ī oras,
Seu Gangē videā, nulla hic obliuia nostrę
Mentis erūt, quam sit probitatis cultor & ęqui
Postq̃ te excoluit satis edocuisse videtur
Te Sigismunde inq̃ forti quē pectore nunq̃
Rebus in aduersis fortunę deijcit ęstus
Vnde tibi tetrico potius cognomina saxo — Herberstain
Defluxisse reor, tumidis quod fluctibus obstat,
Prima latinoꝝ si nō est littera, honesti — Erberstain
Nomen habes lapidis, ratio tamē vtraq̃ partē
In quamcūq̃ velis exponere, vera probatur — Berstain
Si mediā expunges, domini que sillaba saxum
Constituit, meritū poteris deducere nomen.
Inde grauem Galeā, Cęsar, Clipeūq̃ choruscū
Quę sint virtutū nō pignora vana tuarū
Contulit, hęc Cincinnatus voluisset habere,
Nec sibi Pisones, Fabij mage grata tulissent,
Nec lacedemonius spreuit Lisander aratrum
Ad tecti si culmen amas sublime referre,
Aurea Magnanimis virtus altissima suadet,
Hactenus inuicto quę animo persępe subijsti,
Indiget hęc galea, qua qū sis fortiter vsus
In Venetos & sępe alias, insigne coronę
Addidit, atq̃ auiū qua toto nulla sub orbe
Nobilior viuat, volitetq̃ per ęthera nulla.
Altius expansas Aquilę latus ille ad vtrūq̃ Coronę
Imposuit pennas, nullo violabilis ęuo
Om̄ibus vt tua sit notissima fama sub oris
Accipe Moscoꝝ venienti e finibus olim
Quę nec cocta quidem, tibi, nec beneculta notam
Carmina. Si tempus foret vberiora dedissem,
Romani fęlix redeas in Cęsaris aulam.

¶Patria Magnifici dñi Sigismundi per Agricolam

Istria. Istriacã Italię terrã tribuere vetusta
Carniola. Sęcula, quę Carnos qui sequerentur, habet
Albia quę prisco de nomine dicitur, hic non
Ister in Adriacã defluit amnis aquam
Contra melã: & Nepotem. Hic tibi natiuus locus est, clęmentia cęli
Istros & tharsos inter amęna placet,
Quo sit quisq; loco, quo natus tempore multum
Quę sit natalis noscere stella iuuat,
Vis cęli stelleq; trahunt, subiectaq; mundo
Maiori & fatis terra locusq; suis
Hęc equitũ Sigismunde iubar, genitalis, vtranq;
Inuictũ ad sortẽ pectus habere dedit,
Quis loca thessalicis nũq; cedentia tempe,
Quis vipacũ & montes enumerare queat,
Vina vbi campanis multo melioraq; ficus
Oĩe genus fructus nascit̃ atq; olei
Quis patrię breuibus miracula dicere possit
Qua coeunt miris flumina multa modis
Denimons. Quis nõ miretur cuiusdã gramina montis,
Que calcans soleas perdere sueuit equus,
Multa mihi scribenda forent, si tempore pauco
Pręsenti possem certius ipse frui.

¶Io. Samboczki ad Taxũ Equũ suũ morientẽ, incerto Auctore.

☞Taxe iaces miserande, mea, nõ hostis ab hasta
Concidis, ante oculos, iam moriture, meos
Sors dedit euentũ, quod te defendere telum
Debuit, hoc vulnus pręstitit, atq; necem,
Sic fuit in fatis, ꝓprio quod Cuspide, nõ quod
Hostili caderes, strenuus ante diem
Mors igit̃ leuior tibi sit, quo gloria maior,
Quod casu, nõ quod victus ab hoste, cadis,

Dum tibi postremo vires cũ sanguine abirent,
Et peteres multo vulnere, pronus humum
Descensum facilẽ sensim inclinando dedisti,
Sic mihi prostratus, signaq; grata dabas.
Nam capite erecto, nitens mihi ferre iuuamẽ,
Solicitus ꝑ me, iam moriturus eras.
Ipse hastis fuerã quãuis frustratus vtrisq;
Bina habui, in recto pectore, corda tamen,
Nil grauius, q̃ cũ mortis tibi causa fuissem,
Quod nullã potui ferre salutis opem.
Viue diu, si nõ vita modo nõie saltem,
Inter & egregios, sit tibi nomen, equos
Buccephalus Macedũ Regis pręclarus habetur
Vrbi qui nomen, post sua fata, dedit.
Humanos qui deinde pedes habuisse priores
Dicit̃, & primũ Cęsarem in orbe tulit.
Quid diui Augusti memorẽ, Nicomedis, & illum
Pro charo, qui se precipitauit, hero
Tu merito cũ istis numerabere, tempus in omne.
Quę virtus confert nomina, morte carent.

☞Exactũ Cracouie Imperante Inuictissimo Maximiliano Cęsare semp̃ Augu. Romanoꝝ Regni Anno xxxij. Regnante vero Serenissimo Sigismũdo Polonie Rege. &c̃.
Anno. xij.
In ędibus famati Ioannis Haller.
Post christi natiuitatẽ. M.D.XVIII.

Pro Coronę, Corona in margine.

¶ Epitaphiū Equi Sambociani in Duello Cracouie interempti, incerto auctore.

¶ Taxus eram parili functus mea fata duello,
Sed quibus haud sonipes clarior vllus erit
Vulnus atrox cepi, multo sed gratius ipse,
Q⁊ peteret dominū dextra inimica meū
A qua seruaui incolumem, discrimine nullo
Deserui, vita deficiente simul
Res iucunda tamē fuerat moriendo videre
Quando hostē baculo pressit, & hostis equū
Atq; vt res fuerat cessura, intellige, si non
Sublata e medio turpiter hasta foret.
Spectauit mortē Sigismundus gloria regum,
Spectarūt hominū milia multa, meā.
Martigenumq; virū factus, nō esca ferarū,
Dic nece qua potui nobiliore mori.

¶ [illegible] Dardo
Caudit interrupti [illegible]

¶ Taxis erat [illegible] fenestella,
Sed quo [illegible] vita erit
[illegible]
[illegible]
A quo [illegible] nulla
[illegible]
[illegible]
Quando [illegible] equis
[illegible] si non
[illegible]
[illegible] regum,
Spectatis [illegible] meis.
[illegible]
[illegible]